Ч. 205. Второк 24 (11) вересня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справа виборчої реформи. — Участь Русинів в евхаристийнім конґресі. — Угорскі справи.

В пятницю цілий день радили презеси польских соймових клюбів при участи пп. Намістника і Маршалка над конструкцією виборчої ординациї в звязи з евентуальною ревізиєю компромісу з 1910 р. В нарадах брали участь всі презеси (з центра замісць пос. Козловского був кн. А. Чарториский). Наради були строго довірочні, тож від участників не могли дневникарі нічого дізнати ся. Звістно лише те, що цілий день занимали ся способами розміщеня мандатів в куриї великої посілости, міст, вірілістів і торговельних палат, а в суботу занимали ся сільскою куриєю.

Польскі часописи доносять, що проєкт презесів трех клюбів (польскої демократиї, людовців і народових демократів) виглядає ось так: Сільскій куриї признає 99 мандатів; відношенє мандатів в сій куриї таке: 54 прц. польских, 46 прц. руских. Що до міскої куриї сей проєкт предвиджує для неї 60 мандатів. З того числа мали би дістати Поляки 54 мандати, а Русини 6. Цифра мандатів більшої посілости точно ще не означена, але коли приняти єї в теперішній скількости (44 мандати), а число вірілістів підвисшити на 17, то загальне число мандатів в демократичнім проєкті буде виносити 220 мандатів.

Про участь Русинів в Евхаристийнім конґресі пише один з участників:

Коло 2.000 Русинів з Галичини взяло участь в конґресі. Русини замешкалі у Відни становили окремий гурт участників. Між участниками з Галичини переважали селяни. Було понад 700 селян мужчин і коло 300 жінок. Кромі сего було до 400 сьвященників, решту становили питомці львівского семинара в числі 60, міщани, студенти і инші.

Найбільша часть була приміщена по школах, а часть мешкала в готелях і приватних комнатах.

У Відни мали Русини окрему секцію. Наради сеї секциї відбували ся в рускій церкві св. Варвари. Проґраму їх скорочено і обмежено до відчитаня кількох рефератів, щоби дати можність участникам з Галичини оглянути особливости Відня. Мимо дощу під проводом провідників оглянули рускі участники музеї, цісарский „бурґ“ з єго скарбами, цісарску гробницю, Schönbrunn, замітнійші церкви і т. и. Кождого дня приступало богато до св. сповіди і причастия, найбільше в суботу і неділю.

До найсьвітлійших моментів не лишень для руских але всіх участників конґресу належить зачислити архиєрейску Службу Божу в церкві „am Hof“, відправлену в суботу дня 14. вересня Є. Е. митрополитом в сослуженю обох галицких Владик і значного числа сьвященників. Співав хор сьвященників і питомців. Кільканайцять тисяч присутних участників з ріжних наций були одушевлені величавостию обряду і співу.

В суботу 14 вересня о 5·30 по полудни приняв Є. Еміненция кардинал Россум українську депутацию, яка явилась у него, щоби зложити єму поклін як відпоручникови папи. До депутациї належали: Є. Ексц. митрополит ґр. Шептицкий і Є. Ексц. Чехович, епископ-номінат Будка, мітрат Білецкий і Туркевич, радник Двору Дольницкий, о. Токар, о. Воляньский, о. Ковч, пані Содомора, о. др. Яремко, студент Будка, селяни Андрій Максимів і Михайло Чайківский з під Львова. В імени депутациї промовив Є. Е. Митрополит. Кардинал приняв депутацию дуже сердечно. Зворушений передовсім поклоном участників-селян, які припали єму до ніг, цілуючи єго руки і ноги, заявив кардинал на пращанє, що сповістить Е. Сьвятости папі про почуванє любови і привязанє до Апост. Престола і католицкої церкви.

До сьвітлих мотентів належить зачислити похід руского селяньского гурту участників в неділю. В часі походу гурт селян в числі до 700 і гурт руских сьвященників в числі до 400 був овацийно витаний присутними Німцями, Французами і иншими участниками конґресу.

---

9)

ДАРУНОК ІНДА.

Оповіданє Ф. Оберґа.

(Дальше).

Підчас мого побуту в Кіркінтелян мало одного разу зійти ся на обід велике товариство а я жартуючи, розпитував мою сестру про одну даму, котра мала бути також на обіді, але й зараз успокоїв ся, коли сестра розповіла, що тота дама, про котру я розпитую ся, то міс Нора Марр, донька славного природослідника сер Дональда Марра; їй тепер двайцять вісім літ, она студиювала математику і науки природні і від двох літ єсть асистенткою свого славного батька. Я сподівав ся якоїсь постаршої людини, ученої, з очицями на носі, ступаючої великими ногами і мені здавало ся зразу, що то якась ошибка, коли мені представили яко міс Нору Марр молоду, струнку і красну особу. Але тота женщина, що була високого росту і стрынка і котрої стать проявляла тілько молодечої сьвіжости і сили, що мала такі ясні сиві очи і так красне попелясто біляве волосє та красні як коралі усточка, була дійстно тою ученою донькою ученого батька. І треба було лиш кількох днів, в котрих я єї бачив на всіляких сходинах, а вже тота якась дивна женщина, що уміла так миленько сьміяти ся, доказала незвичайної штуки висшої хемії: перетопила зелізне серце на серце з тіла і крови.

Зносини між міс Марр а мною через тих дві неділі, через які сер Дональд перебував зі своєю донькою в Шкотиї, не були инакші, як були з початку — чисто товариску; але мимо того часта стріча давала нам нагоду до розмов, з котрих одно пізнавало добру часть душі другого. Коли ми пращали ся, то обіцювали собі, що небавком побачимо ся в Льондоні, куди я ще тоді намірав вернути. І мені здавало ся, що міс Марр не могла сумнівати ся о моїх чувствах для неї а коли розстаючись зі мною, сказала мені „До звиданя!“, то слова сї так звучали для мене, як колиб она не без охоти того часу виглядала.

Але опісля смерть Евеліни попсувала мої пляни і ось тепер побачив я тут в санаториї під Берлином образ Нори Марр на бюрку Голяндця.

Цікава річ, чи пан Сталь побачив, на що я дивив ся? Але коли він приступив до мене, то і він глянув на ту фотоґрафію в овальних срібних рамцях. І ось стало ся то само, що я яких дві неділі тому назад страшно перелуджений добачив на нім там на горі в єго робітни: в одній хвили лице Сталя так змінило ся, що здавало ся, як би то не було то саме. Напружена і викривлена була кожда єго черта, сильно при тім стиснені губи аж побіліли від того, очи внетупили єму на верх і ніби хотіли таки з'їсти той портрет дівчини, ніби аж впили ся в него.

Зараз по тім все так борзо проминуло, як і прийшло.

— Отже то суть ті знимки — сказав пан Сталь спокійним незмінением голосом, показуючи мені кілька фотоґрафій з краєвидами, а відтак почав своїм спокійним способом поясньовати мені, як то робить ся.

Я слухав і не слухав, бо мені заєдно ставали перед очима образ в овальних рамцях і погляд очий Голяндця на той образ.

— Чи знаєте вже? — сказав доктор Льосвіц до мене, коли я того вечера разом зі Стальом мав вже виходити із столової салї. — Завтра приїздять ваші земляки. Навіть славні земляки, котрих імена без сумніву вам знані: сер Дональд Марр і єго донька.

Аж ось двері стукнули.

То Ван Сталь вийшов із комнати, не сказавши ані слова.

Коли на другий день на зазив ґонґа, приладу до даваня знаку, зійшов скоро на долину на обід, як звичайно, прийшов я ще як раз в полудне, щоби побачити, як доктор Льосвіц вводив до салї дві якісь високого росту особи до салї, якось старого вже з вигляду знатного пана і якусь молоду женщину, котра ступала мов би несена якимсь внутрішним ритмом. То був сер Дональд Марр і єго донька Нора.

Якимсь случаєм — а хибаж ні? — ста

Дводневні наради угорского сойму, виповнені скандальними бучами бійками послів та урядованєм поліції в соймовій палаті, покінчені кровавою уличною демонстрациєю, заповіджені опозициєю дальші скандали і авантури на делеґацийній сесиї у Відни, вказують ясно, що опозиция не думає ані на крок подати ся і буде бороти ся так довго, поки не повалить теперішного правительства. Прихильний до опозициї орґан социял-демократиї „Nepszava“ заповідає дальші уличні демонстрациї виключно в тій цїли, аби довести правлїнє Люкача до абсурду. І нїчо иншого як лиш скомпромітоване Люкача має на меті плян опозициї поїхати громадно до Відня на делеґацийну сесию і там уладити таку саму бучу як в угорскім соймі.

Угорска делеґация є комісиєю угорского парляменту, отже участь в єї засїданях можуть брати і тоті посли, котрі не є членами делеґациї. Палата при ул. Банковій, де відбувають ся засїданя угорскої делеґациї, є екстериторияльна. Віденьска поліция не має там приступу. Коли отже угорска опозиция приїде до Відня і буде робити авантури в часї засїданя делеґаций, то президент не маючи до розпорядимости поліциї, не дасть собі ради. Задумують спровадити поліцию з Будапешту. Однако будапештеньска поліция мала би право урядувати лише в палаті угорскої делеґациї. На улици єї власть кінчить ся. Заходить можливість ужитя спільної армії, але здає ся австрийске правительство не приложить до того руки.

Вже в понедїлок збирає ся на нараду угорска делеґация. Коли опозиция сповнить свою погрозу, Відень буде мати неабилку сензацию. Зачувати, що на випадок авантур в угорскій делеґациї уладить віденьска социял-демократия уличні демонстрациї.

Вислїд послїдних двох засїдань угорского сойму і уличних демонстраций в Будапешті представляє ся цифрово так: 19 осіб ранених перевезено до шпиталю. Всї ранені в голову від поліцийних шабель. З арештованих осіб задержано 59 та покарано їх за опір власти грошевою карою від 10—80 корон. Сконфісковано деі социялїстичні ґазети. В середу і четвер переведено 7 судів чести між послами опозициї і більшости. В пятницю відбули ся два двобої на пістолети і шаблї. Кілька обид поладжено мирово.

Новинки.

Львів, 23 вересня 1912.

— Подорож Їх Ексц. пп. Міністрів Трнки і Длуґоша по Галичинї. Пп. Міністри виїхали вчера, в недїлю з Відня, а нинї в понедїлок приїдуть до Осьвітима, звідки поїдуть самоїздом оглянути роботи около реґуляциї Соли. Відтак через Бржеще і Пустиню поїдуть до Яворжна оглянути там копальню вугля, а переночувавши в Сершi, оглянуть будову каналу Затор Самбірок, реґуляцию Рудави і Васли. Дня 24 с. м. будуть міністри в Кракові, поїдуть кораблем до Неполоминць, по полудни удїляти-муть авдиенций, оглянуть архітектонїчну в ставу і заведенє Зеленевского, а вечером видасть місто в їх честь обід. Дня 25 оглянуть пристань в Надбржезю і инші реґуляцийні працї і цукроварню в Пшеворску. Дня 26 с. м. прибудуть Міністри до Львова. Дня 27 будуть в Дрогобичи, де оглянуть відбензинарню і нафтові урядженя, потім поїдуть ще до Борислава, а опісля з Дрогобича до Станиславова і Галича. В днях 28 і 29 с.м. будуть Міністри на Буковинї. З Неполоковець поїдуть самоїздом до Черновець і оглянуть по дорові шкоди, якої наробала повінь Прута. По огляненю міста і ріки Прута поїдуть вечером до Кімполюнґа.

— Іменованя. Львівский висший краєвий суд іменував канцелярийними офицiялами: Як. Карнїоля в Товмачи, Ів. Барагуру в Немирові, Чесл. Декорде в Яворові, Мих. Терлецкого в Тисьменици, Мендля Різеля в Заболотові, Андр. Оссовского в Вишнївчику, Нухіма Ґензера *recte* Ґінсберґа в Зборові, Тадея Скорупского в Раві руск. і Ів. Фльору в Угнові та полишив всїх на їх дотеперішних посадах.

— Услівя принятя до Академії ветеринарії у Львові. До принятя на звичайного слухача академії ветеринарії у Львові є потрібне сьвідоцтво зрілости з ґімназиї або реальної школи. Час студий триває 4 роки або 8 курсів. Доктори медицини і слухачі инших висших заведень можуть мати за міністерияльним позволенєм деякі викади узглядненi. Впис починає ся 1 і триває до 8 жовтня. Від чесного, яке виносить для австрийских горожан 50 К, а для заграничних слухачів 75 К за кождий піврік, можна бути увільненим вже на першім півроцї, без огляду на державну приналежність. Можна бути увільненим на основі подань потверджених сьвідоцтвами убожества і зрілости, а на висших роках сьвідоцтвом з річних іспитів чи то кольоквій. Від 1908/9 шк. р. мають право ветеринарийні академії промованя дипльомованих ветеринарийних докторів медицини (doctor medicinae veterinariae). При вписї треба предложити слїдуючі залучники: метрику, зглядно сьвідоцтв уродженя, сьвідоцтво зрілости, а коли кандидат в попереднім роцї не був в нїякім з публичних наукових заведень, то і сьвідоцтво моральности. Іматрикуляцийна такса виносить 10 К.

— Арештованого за шпіґуньство концепіста дирекциї скарбу Володимира Лесюка засуспендувала львівска дирекция скарбу. Дотичне письмо доручено єму в вязници. Доручено єму вже також акт обжалованя, против якого вніс він відклик. Розправа против Лесюка і инших членів ватаги Стецишина відбуде ся за кілька тижднів.

— Пропав хлопчина. Дня 27 серпня с. р. вийшов з хати рано 10-лїтний хлопчина Володимир Ткач, син Гриця Ткача, господаря з Терпилівки, почта Нове село коло Підволочиск і по нинїшний день не вернув сї. Хлопчина сей ростом якраз на 10 лїт, шатин з сивими очима, босий, одягнений в старе, сїре убранє, в капелюсї вишневої краски. Хто би відшукав сего хлопця і справив єго до Терпилівки (стация зелїз. Богданівка), тому батько обіцює з подякою звернути кошти дороги і 10 корон нагороди.

— Траґічна смерть. В Баденї під Віднем згинув сими днями траґічною смертию інжинїр Іван Якубовский, асистент львівскої політехніки, працюючий при катедрі механїки проф. Цехановского. Якубовский, користаючи з вакаций, хотїв практично дечого навчити ся і длятого зголосив ся яко охотник до робітничої працї

ло ся, що Нора подивила ся на мене. Єї ясні очи з легонька засьвітили ся а на єї лице виступив легонький румянець. Она склонивши голову, поздоровила мене а коли відтак доктор Льоєвц познакомив прийшовших з другими гістьми, приступив я до неї.

То красно, коли в чужім краю стрічаємо зараз знакомих з рідного краю — відповіла Нора Марр на моє повитанє а відтак розповіла, що єї батько і она приїхали на конґрес в німецкій столици а тепер старенький панок хоче собі трохи відпочати в соснових лїсах по днях досить значної утоми.

Підчас коли стояв побіч Нори, повен щастя, що маю єї побіч себе, що можу дивити ся в єї ясні очи та на єї сияюче волосє так, що для мене дальшого окруженя так добре як би й не було, взяло мене нараз таке чувство, як колиб якийсь пронизаючий погляд перейшов через Нору і мене. Споглянувши, побачив я, що якраз увійшов Ван Сталь. Але він приступив до нас з зовсїм спокійним лицем і з своїм завсїгди так приятно дїлаючим поставом. Я відступив ся, сказавши з легка „Отже до побаченя пізнїйше“ і чув ще перші слова, які пан Ван Сталь промовив досить офіцияльним тоном до сер Дональда і міс Марри.

Красне горде лице Нори Марр нараз поблїдло, коли Ван Сталь так нагло перед нею станув. І підчас коли він з нею опісля говорив, ясні очи Нори потемнїли від зворушеня та з якимсь дивним і загадочним виразом, в котрім нїби аж якийсь страх пробивав ся, споглядали кудись далеко, де вема вже й живої душі. То не була вже тота усьміхнена проворна дама, котра кількома легкими словами повитала доброго знакомого, котрого несподївано стрітила, якою показала ся перед тим, коли станула передо мною, лиш була вповнї і в кождім напрямі тим чоловіком, котрий поза зверхною поставою укриває лиш з трудом нагле, глубоке зворушенє.

Я лиш затиснув тодї зуби так, що аж заскреготали. Відтак я відвернув ся і через цїлий час обіду так забавляв мою сусїдку, малу француску баронову, як того ся дама ще нїколи доси не зазнала того від мене.

В слїдуючих днях зложило ся само від себе, хоч я зі своєї сторони не потребував богато до того причиняти ся, так, що сер Дональд, єго донька і я сходили ся часто, як то впрочім між земляками в так міжнародних кругах а до того ще у давних знакомих, зовсїм природно буває. Ван Сталя, котрий — як то я опісля з розмови довідав ся — познакомив ся з Маррами перед двома роками в Парижи, лиш рідко було видко в товаристві славних Шкотів; чи причина того була в нїм, бо він тепер знову дуже пильно працював в своїй робітни, чи в Маррах, годї було зміркувати. Коли же він мимо того при одній або другій нагоді був разом з Норою, то надармо ждав я на якусь познаку, котра могла би була менї пояснити суть їх відносин і факт, що Нори образ стояв в срібних рамцях на бюрку Голяндця. Міс Марр була так здержалива, що годї було чогось доглупатись. Та й супротив мене була така сама. Лиш дуже рідко коли, коли ми самі були, здавало ся, що знов відживає тота прихильність, яку она виявляла менї в Шкотиї. але то бувало занадто рідко і я міг був далеко більше сумнївати ся, як робити собі надію.

Я рішив ся був довести до якогось поговореня, скоро би лучила ся до того нагода, бо менї видавало ся лїпшим мати хоч би й як страшно пригнобляючу певність, як жити в сїй непевности.

В тих днях—а було то несподївано скоро, бо ще з початком падолиста—впав був великий перший снїг, а більша часть гостий в санаториї постановила відсьвяткувати сю подію санкованєм. Отже тодї знайшла ся для мене пожадана нагода до поговореня, бо колиб міс Марр позволила поїхати з собою, то ся їзда в двійку — масер Дональд без сумнїву не брав би участи в забаві — принесла би менї наконець певність о моїй судьбі. Нора повинна би була сама відчути, що я висказав, коли би попросив єї о товариство підчас сеї їзди. Коли би вволила мою просьбу, то се було би добрим знаком для мене.

Коли вечером, як то по найбільшій части гості санаториї зібрали ся в сальонї, приступив я до панни Марр, котра якраз стояла сама коло фортепяна і перевертала ноти і предложив їй мою просьбу.

Нора глянула на мене, а з єї ясних очий заблисло лагідним сьвітлом і легонький румянець виступив на єї делїкатне личко.— Дякую вам, сер Генре—поїду охотно з вами.

В голосї єї дав ся почути тон, від котрого серце менї задрожало. Я знав, що она мене зрозуміла і в зворушеню мого щастя не знаходячи слів, нахилив ся я, щоби поцїлувати Нору в руку.

Отже не дивота, що я аж до тої хвилї, в котрій санки мали вибрати ся в дорогу, а то було назначено аж на позавтра, на пятницю, перебував в горячковім ожиданю, тим більше, що я Нори за той час зовсїм не видів. Єї батько набавив ся був легкої перестуди і длятого не виходив з комнати, а Нора сиділа разом з ним в комнаті.

(Дальше буде).

в фабриці машин фірми „Ганці і С-ка“ в Лоберсдорфі під Віднем. Перед кількома днями, коли був у відливальни, облило его там нагло розтоплене зелізо. Нещасливого відвезено зараз до шпиталю в Бадені, де він небавком помер.

— **Стирийский посол Панц в гостині у Львові.** З нагоди коломийскої вистави приїхав був в четвер до Львова визначний стирийский аґрарний посол до ради державної Фердинанд Панц. В товаристві др. Т. Окуневского звидів п. Панц бюра товариства „Сільский Господар“, яким незвичайно заінтересував ся та одушевлений его розвоєм, обіцяв познакомити з ним рільничий загал в Стириї. Ґен. секретар Тов. удилив гостеви докладних інформаций про стан і діяльність Тов. та про положенє і потреби руского рільничого населеня в Галичині. П. Панц висказував неоднократно своє признанє для діяльности Тов. і єго президента др. Евгена Олесницкого. По двогодиннім побуті в бюрах „Сільского Господаря“ звидів п. Панц також ще „Союз збуту худоби“ і „Союз господарско-торговельних спілок“, інформуючись докладно про діяльність і задачі сих обох Союзів. Не заставши президента Тов. др. Е. Олесницкого в бюрах Тов., відвидав его п. Панц в товаристві др. Окуневского в „Дністрі“, де єму др. Е. Олесницкий подав інформациї про стан і розвій „Дністра“ та опровадив его по всіх бюрах сеї інституциї, яка успіхами своєї діяльности зробила на нім як найкористнійше враженє. Зі Львова поїхав п. Панц на отворенє вистави до Коломиї, звідтам з дром Окуневским до Городенки, щоби там побачити селяньскі господарства, якими він найбільше інтересує ся.

— **Вибух у фабриці дріжджий на Замарстинові.** В суботу по полудни настав у фабриці дріжджий властителів Сосновского, Захаревича і Лінденберґера, страшний вибух, котрого жертвою стало ся кількох робітників. Підчас направи помпи робітники розігріли дуже сильно толок а воздух розірвав его з такою силою, що кусні зеліза покалічили тяжко кількох людий. Машиністі Йосифови Ґусевичеви відорвало одно ухо і покалічило голову, черево, руки і ноги; ковалеви Фердинандови Ґавлицкому застрягли два кусні зеліза в руці а грань розпаленого коксу випалила єму очи так, що він осліп. Котляря Матія Максимчука поцілив кусень зеліза в шию і там застряг, другий кусень вбив ся єму глубоко в руку. Помічника Войтіха Лотоцкого покалічило на цілім лици а крім того він оглух і дістав сильного атаку нервового доходячого майже до божевільности. Двох перших ранених відставила поготівля ратункова до шпиталю а Максимяка і Лотоцкого полишено під домашною опікою. Шкода, якої наробив той вибух фабриці, єсть досить значна, бо не лиш що розірвало помпу, але й висадило майже всі вікна. В тій самій фабриці стала ся того самого дня рано ще инша пригода: кипяча варка попарила тяжко робітника Николая Вінчуру.

— **Розбишацтво.** Вже й у нас всілякі злодиї і розбишаки зачинають по російски виконувати своє ремесло, але хто знає, чи то може таки не справедшні російскі розбишаки, що широку російску культуру занесли і до нашої нужденної Галилеї. З Журавна доносять іменно: В ночи з дня 17 на 18 с. м. приїхав самоїзд перед двір п. Антона Скржиньского. Із самоїзда висіло кількох розбишаків, котрі закравши ся до канцеляриї заряду, зачали розбивати зелізну касу. То зачув книговодець і вхопивши револьвер, зачав стріляти. Розбишаки сіли до самоїзда і чим скорше втекли. Єсть здогад, що тоті розбишаки приїхали самоїздом зі Львова.

У Львові знов в білий день заїхали злодиї возом перед корінний склеп Макса Каца, при ул. Ненцкого ч. 10 і вкрали цукор вартости 300 корон. Злодиї, як то зізнали очевидці, заїхали перед склеп однокінним возом і виносили цукор зі склепу та складали на віз, а що між ними був також дозорець дому, то сусіди гадали, що то властитель склепу казав вивозити товари і не звертали дальше на то уваги. Злодиї забравши цукор, втекли без сліду. Небавком опісля арештувала поліция дозорця Ольхового, але він випирав ся всякої вини і казав, що навіть під ту пору не був дома. Ольхового замкнено а злодиїв і цукру доси не відшукано.

Зі Щирця доносять: В ночи з дня 21 на 22 с. м. добули ся невислїджені доси злодиї до тутешного суду повітового і розбивши касу забрали з неї готівку в сумі около 1000 кор. Жандармерия тутешна робила в сїй справі доходженя але доси не вислідила злочинців а що єсть підозріня, що злодиї перебувають вже у Львові, то звернула ся до львівскої поліциї. В послідних часах втекло з арештів суду в Щирци звиш двайцять арештантів і єсть длятого здогад, що то котрийсь з них, знаючи докладно розклад убікаций, допустив ся крадежі.

Телеґрами.

Відень 23 вересня. Молода донька померлого в суботу радника Двора Кароля Фабриції, Павлина, померла вчера вечером по тяжкій недузі.

Константинополь 23 вересня. Міністерство війни оголошує телеґраму з Бенґазі, доносячу, що атак Італіянців, виконаний дня 14 с. м. під Дерною, особливож на позициї Саід Абдуллаха, остаточно відперто. По турецкій стороні згинуло двох охотників і один турецкий вояк а одного Араба зранено. Друга депеша доносить о борбі з дня 17 с. м. По стороні Турків згинув один поручник і 100 людий правильного войска а двох офіцирів і також 100 людий єсть ранених. Турки взяли до неволі підофіцира Кардіно Константіно і здобули 110 карабінів та множество военного материялу. Страти Італіянців оцінюють на звиш 200 убитих.

Константинополь 23 вересня. Обговорюючи справу реформи „Jeune Turc“, промавляє горячо за децентралізациєю адміністрацийною та за культуральною автономією кождої народности в державі. Дальше припоручає згадана ґазета пропорціональну репрезентацию в радах ґуберніяльних і в парламенті після засади австрийского закона виборчого.

Константинополь 23 вересня. Зачувати, що Порта відкинула послідне предложенє мирове Італії і рішила вести війну дальше.

Константинополь 23 вересня. Дванайцять інталіяньских кораблів военних причалило вчера в полудне демонстрацийно до пристані Фокія на полудни від Смирни.

Константинополь 23 вересня. 15 проводирів Малісорів і звиш 150 родин втекло до Чорногори.

Льондон 23 вересня. Сазонов виїхав до Бальморалю.

Мукден 23 вересня. Внаслідок приказу з Пекіну перервано операциї военні в глубині Монґолії. Воякам дано грошеві подарунки. Ґен.-ґубернатор Мукдену одержав приказ завести знов переговори в справі мира. Місию мирову поручено шефови дипльоматичного бюра таотаеви Сунґови.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**·35, 3·40, **8**·22, 8·35, **2**·05 §), **2**·45 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7**·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2**·16, **2**·27, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2**·50, 6·10, **9**·15, 9·37, **2**·25, 3·05*), 6·28 †), 7·58·), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї, .) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2**·29 *), **2**·42, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2**·22, 5·45, 7·25, **8**·50, 10·05, 1·10*), **1**·30 **2**·00§), 5·40, 7·25†), **8**·25, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1**·50§), **2**·15, 5·30 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12**·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), **1**·55, 5·52, **6**·26, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочись: 7·01, 11·11, **1**·36*), **2**·00, 5·10, 10·12 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

Телефон 452. Телефон 452.

Містове бюро

за

Ц. К. зелізниць держав.

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

видає

Білети складані комбіновано - окружні до всіх і зі всіх значнійших місцевостий Европи важні 60, 90 і 120 днів.

Білети складані в однім напрямі на німецких зелізницях, важні 45 днів.

Білети картонові, звичайні, до всіх стаций в краю і за границею.

Асиґнати

на місця в спальних ваґонах.

Продаж всяких розкладів їзди і провідників.

Замовлені білети на провінцию висилають ся за почтовою післяплатою або за посередництвом дотичної зелізничої стациї.

При замовленю складаного білету треба надіслати 5 корон задатку і подати день, від котрого білет має бути важним.

Телеґрафічна адреса: Stadtbureau, Львів.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).